

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.578 van 21 februari 2013
in de zaak A. 184.763/XII-5178**

In zake: de NV HOUBEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carlos De Wolf
kantoor houdend te 9680 Maarkedal
Etikhovestraat 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het AUTONOOM GEMEENTEBEDRIJF
STADSONTWIKKELING HASSELT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hugo Lamon
kantoor houdend te 3500 Hasselt
de Schiervellaan 23
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partijen:

1. de NV HEIJMANS BOUW
2. de NV DEMOCO
samen vormend een tijdelijke handelsvennootschap
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koen De Maeyer
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 106
en advocaat Els Empereur
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Brusselstraat 59
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 10 augustus 2007, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van 5 juni 2007 van het Autonoom

Gemeentebedrijf Stadsontwikkeling Hasselt om de opdracht voor het bouwen van een kantoorgebouw met parking te gunnen aan de tijdelijke handelsvennootschap nv Heijmans Bouw - nv Democo en van de impliciete weigeringsbeslissing om deze opdracht toe te wijzen aan de nv Houben.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 216.546 van 29 november 2011 heeft de Raad van State het debat heropend.

Verzoekende partij, verwerende partij en tussenkomende partijen hebben een aanvullende memorie ingediend.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een aanvullend verslag opgesteld.

Verzoekende partij en tussenkomende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 november 2012.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Carlos De Wolf, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Hugo Lamon, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jackie Joossen, die loco advocaten Els Empereur en Koen De Maeyer verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verwerende partij schrijft eind 2006 een overheidsopdracht uit met als voorwerp “bouwen van een kantoorgebouw met parking”. De gunningswijze is de openbare aanbesteding.

De opdracht heeft betrekking op de realisatie van een kantoorgebouw met parking ter uitbreiding van het provinciehuis te Hasselt en van het aanpalende complex “Cegeka Data Center”. Het autonoom gemeentebedrijf bouwt op vraag van de provincie Limburg en Cegeka. Het gebouw zal aan de provincie worden verkocht en met Cegeka zal een onroerende leasingovereenkomst worden gesloten met onder meer een recht van opstal voor het autonoom gemeentebedrijf.

3.2. Er worden zes inschrijvingen ontvangen. Om reden dat de prijs van de laagste regelmatige inschrijver op deze opdracht 14 % hoger is dan het bedrag van de raming beslist verwerende partij om de gunning stop te zetten.

3.3. Met een brief van 14 maart 2007 brengt verwerende partij de zes inschrijvers ervan op de hoogte dat er zal worden overgegaan tot een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking op basis van artikel 17, § 2, 1°, d), van de wet van 24 december 1993 ‘betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten’.

3.4. Er vinden contacten en besprekingen plaats tussen verwerende partij en de inschrijvers. Het doel hiervan is te komen tot kostenbesparingen in de offertes.

Vervolgens worden er offertes ingediend door verzoekende partij, tussenkomen de partijen en de nv Antwerpse Bouwwerken.

Er wordt een gunningsverslag opgesteld. De offerte van tussenkomen de partijen komt als laagste uit het onderzoek van de offertes, met een bedrag van 8.987.342,21 euro. Verzoekende partij heeft de tweede laagste offerte ingediend met 9.002.561,53 euro.

3.5. Op 5 juni 2007 beslist de raad van bestuur van verwerende partij om de opdracht te gunnen aan de thv Heijmans Bouw – Democo voor een bedrag van 8.987.342,21 euro, btw niet inbegrepen.

3.6. Met een brief van 11 juni 2007 brengt verwerende partij verzoekende partij op de hoogte van het feit dat haar offerte niet als voordeligste offerte werd beoordeeld en dat de opdracht aan een andere onderneming werd toegewezen. Op dezelfde dag worden tussenkomen de partijen ervan in kennis gesteld dat de opdracht hun wordt toegewezen.

3.7. Er volgt correspondentie tussen verwerende partij en verzoekende partij over de inzage in bepaalde stukken van het administratief dossier, waaronder het gunningsverslag en zijn bijlagen. Verwerende partij weigert inzage omdat deze documenten de eenheidsprijzen van de overige inschrijvers bevatten.

3.8. Op 10 augustus 2007 stelt verzoekende partij huidig annulatieberoep in.

In de procedure voor de Raad van State legt verwerende partij bij haar memorie van antwoord het volledig administratief dossier neer, doch met onleesbaarmaking van de eenheidsprijzen van de overige inschrijvers.

Op verzoek van de auditeur-verslaggever om het volledig administratief dossier neer te leggen, legt verwerende partij een aanvullend administratief dossier neer, ditmaal met vermelding van de aanvankelijk weggelaten gegevens. Zij vraagt de vertrouwelijke behandeling van deze documenten.

3.9. In zijn tussenarrest nr. 216.546 van 29 november 2011 oordeelt de Raad van State dat verzoekende partij inzage dient te krijgen in het volledig administratief dossier, met inbegrip van de aanvankelijk door verwerende partij als vertrouwelijk aangemerkte gegevens.

IV. Voorwerp van het beroep

4. In haar aanvullende memorie na het tussenarrest nr. 216.546 verklaart verzoekende partij uitdrukkelijk niet langer aan te dringen op de nietigverklaring van de impliciete weigeringsbeslissing om de opdracht aan haar toe te wijzen.

De Raad beschouwt dit als een afstand van dit deel van het voorwerp van het beroep en neemt hiervan akte.

V. Onderzoek van het enige middel

5. In haar aanvullende memorie doet verzoekende partij na inzage van het aanvankelijk als vertrouwelijk neergelegd aanvullend administratief dossier afstand van haar eerder aangevoerd tweede middel en handhaaft zij enkel nog het eerste middel, dat zij in de hiernavolgende zin herwerkt.

Uiteenzetting van het middel

6. Verzoekende partij voert de schending aan van artikel 17, § 1, van de wet van 24 december 1993 ‘betreffende de overheidsopdrachten en

sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten’, van het gelijkheidsbeginsel, van het beginsel van de eerlijke mededinging en van de materiële-motiveringsplicht.

6.1. In een eerste onderdeel voert verzoekende partij aan dat het gunningsverslag een materiële rekenfout bevat bij het berekenen van het rangschikkingsbedrag van de offerte van verzoekende partij.

Verzoekende partij wijst er op dat de beslissing om de opdracht toe te wijzen aan tussenkomende partijen gesteund is op het aanvaarden door verwerende partij in het gunningsverslag van opties of varianten die hetzij door de inschrijvers zelf, hetzij door de architect naar voor werden gebracht tijdens de onderhandelingen.

Na kennisname van het administratief dossier en een inhoudelijke analyse van het gunningsverslag (verzoekende partij verwijst hierbij naar stuk 47c van het administratief dossier) blijkt dat de inschrijvingsprijs van verzoekende partij 9.193.506,24 euro bedraagt, alle varianten/minprijzen zijn reeds in deze prijs begrepen. Na rekenkundig nazicht werd de inschrijvingsprijs van verzoekende partij verbeterd naar 9.193.506,36 euro. Vervolgens blijkt uit het gunningsverslag dat de architect de inschrijvingsprijzen heeft gelijkgesteld, waarbij hij vermeld:

“Alle varianten/minprijzen werden uit de basisofferte gelicht, teneinde een correcte prijsvergelijking te kunnen maken; dit geeft volgende uitslag.”

Hierbij wordt voor de offerte van verzoekende partij een bedrag van 9.399.910,01 euro in aanmerking genomen en voor de offerte van tussenkomende partijen 9.462.806,90 euro. Verzoekende partij benadrukt het feit dat, als gevolg van het lichten van varianten/minprijzen uit de basisofferte, de inschrijvingsprijs van haar offerte stijgt. De verklaring hiervoor is volgens haar te vinden in het feit dat zij in haar offerte reeds alle varianten inclusief minprijzen

had verrekend en dat deze minprijzen met het oog op de inhoudelijke gelijkstelling van de offertes nu buiten beschouwing dienen te worden gelaten, zodat haar inschrijvingsprijs stijgt van 9.193.506,36 euro naar 9.399.910,01 euro.

Vervolgens beslist de architect om de post “rolpoorten” in mindering te brengen bij alle inschrijvers. De offerte van verzoekende partij wordt verminderd met 12.600,00 euro, wat het inschrijvingsbedrag terugbrengt tot 9.387.310,01 euro.

Verzoekende partij stelt dat uit haar analyse blijkt dat verwerende partij een rekenfout van 57.434,42 euro heeft begaan ten nadele van verzoekende partij. Dit betekent dat het inschrijvingsbedrag van verzoekende partij na eliminatie van alle varianten/minprijzen uit de basisofferte 9.329.875,59 euro dient te zijn. Zij brengt een optelsom bij waaruit dit volgens haar blijkt.

Het totaalbedrag van de offerte van verzoekende partij, vergelijkbaar met deze van tussenkomende partijen, bedraagt aldus 9.329.875,59 euro, terwijl uit het gunningsverslag blijkt dat het totaalbedrag van de offerte van tussenkomende partijen 9.442.087,13 euro bedraagt. Bijgevolg was, na inhoudelijke gelijkschakeling van de offertes, de offerte van verzoekende partij 112.211,54 euro goedkoper dan de offerte van tussenkomende partijen.

Na de inhoudelijke gelijkschakeling van de offertes dienden nog de door de architect aanvaarde opties en varianten in rekening te worden gebracht. Uitgaande van de bedragen die in het gunningsverslag zijn opgenomen leidt dit tot een rangschikkingsbedrag voor verzoekende partij van 8.945.127,11 euro en voor tussenkomende partijen van 8.987.342,21 euro.

Op basis van een correcte analyse van de inschrijvingen diende verwerende partij de opdracht dan ook aan verzoekende partij te gunnen als laagste regelmatige inschrijver en niet aan tussenkomende partijen.

De verklaring voor het verschil van 57.434,52 euro is door verzoekende partij geïdentificeerd na analyse van de aanbestedingsdocumenten. De architect heeft immers ten onrechte naast de minprijs voor optie 9, die opgenomen is in de offerte van verzoekende partij, ook nog eens de minprijs voor optie 10, die een alternatief was voor optie 9, bij de inschrijvingsprijs van verzoekende partij gerekend. De berekeningsfout is gebeurd bij artikel 46.31.14.11 van de samenvattende meetstaat bij de offerte, getiteld ‘kabelvloersysteem tegels’. Uit de toelichting bij de offerte van verzoekende partij blijkt dat bij deze post twee alternatieve varianten worden voorgesteld waarbij, bij optie 9, de besparing 69.435,63 euro bedraagt terwijl, bij de andere mogelijke variante, optie 10, de besparing 57.434,41 euro bedraagt. In haar offerte heeft verzoekende partij reeds een besparing aangegeven van 69.435,63 euro, zoals uit de toelichting blijkt. Wanneer deze variante niet wordt aanvaard door de architect, zoals hier het geval is, dient 69.435,63 euro aan de inschrijvingsprijs van verzoekende partij te worden toegevoegd, wat verwerende partij heeft gedaan. Echter, bijkomend heeft verwerende partij klaarblijkelijk voor dezelfde post van de meetstaat, een tweede keer een bedrag toegevoegd, namelijk de besparing door het alternatieve voorstel.

Verzoekende partij besluit:

“Bij het gelijkstellen van de offertes en in het bijzonder bij het aanpassen van de offerte van verzoekende partij, heeft verwerende partij m.b.t. artikel 46.31.14.11 van de samenvattende meetstaat, een materiële fout gemaakt. M.b.t. deze post werd de inschrijvingsprijs van verzoekende partij verhoogd met twee bedragen, m.n. het bedrag voor optie 9 én het bedrag voor optie 10, niettegenstaande het hierbij twee opties betrof die betrekking hadden op dezelfde post van de samenvattende meetstaat, m.n. artikel 46.31.14.11.

Hierdoor werd het bedrag van de inschrijvingsprijs van verzoekende partij ten onrechte verhoogd met een bedrag van EUR 57.434,41. Na de verrekening van de varianten, voorgesteld door de inschrijvers en door de ontwerpers, dit uitgaande van de bedragen die zijn opgenomen in het aanbestedingsverslag, bedraagt het verschil nog steeds EUR 42.215,10 ten voordele van verzoekende partij.

Bijgevolg werd in het aanbestedingsverslag dat de basis uitmaakt voor de bestreden beslissing, dan ook ten onrechte gesteld dat de offerte van tussenkomende partij[en] de voordeligste inschrijving uitmaakt”.

6.2. In een aanvullend en ondergeschikt tweede onderdeel voert verzoekende partij de schending van het gelijkheidsbeginsel bij het doorlopen van de onderhandelingsprocedure aan.

Zij betoogt dat verzoekende partij en tussenkomende partijen door verwerende partij ongelijk werden behandeld tijdens de gunningsprocedure. Na kennisname van het gunningsverslag heeft verzoekende partij vastgesteld dat deze schending van het gelijkheidsbeginsel zich concretiseert in twee posten van de samenvattende meetstaat.

In de eerste plaats betreft het artikel 46.31.14.11, ‘tegels kabelvloersysteem (verhoogde computervloeren)’. Verwerende partij aanvaardt een minprijs van 60.559,00 euro voor de verhoogde computervloeren type 2 in de offerte van tussenkomende partijen. In de offerte van verzoekende partij aanvaardt verwerende partij slechts de minprijs voor optie 10 van 57.434,41 euro in plaats van de hogere minprijs van 69.435,63 euro voor optie 9, die identiek is aan de computervloer die wordt voorgesteld door tussenkomende partijen. Dit leidt tot een bijkomende benadeling van de offerte van verzoekende partij in de rangschikking van 12.001,22 euro.

In de tweede plaats betreft het artikel 34.41.12.11, ‘gevelbekleding met sandwichpanelen’. De architect geeft hier zelf de wijziging op en vergeet een gedeelte ervan in rekening te brengen bij de offerte van verzoekende partij, dit voor 10.000 euro in min.

De offerte van tussenkomende partijen werd voor deze twee posten beoordeeld met 22.001,22 euro.

6.3. Verzoekende partij vat het middel in zijn geheel samen: indien verwerende partij een correcte berekeningswijze had gevolgd, dan was de offerte van verzoekende partij in ieder geval 42.215,10 euro goedkoper geweest dan de offerte van tussenkomende partijen, mogelijks zelfs 64.216,32 euro.

7.1. In haar laatste memorie benadrukt verzoekende partij, in repliek op het auditorsverslag waarin het eerste onderdeel van het middel wordt verworpen in essentie omdat het steunt op gegevens waarvan verzoekende partij reeds inzage had vóór het neerleggen van het aanvullend administratief dossier na het tussenarrest, dat de uiteenzetting in haar aanvullende memorie vanuit technisch-juridisch oogpunt niet als een nieuw middel kan worden beschouwd.

Voorts merkt zij op dat verwerende partij in deze zaak niet correct heeft meegewerkt aan het procesverloop, door geen enkele transparantie of duidelijkheid te verstrekken over de cijfermatige gegevens. Verwerende partij wil zich onttrekken aan een tegensprekelijk debat ten gronde. Deze kritiek is des te meer ernstig aangezien verwerende partij geen enkel inhoudelijk verweer voerde in haar aanvullende memorie op de door verzoekende partij vastgestelde kennelijk materiële fout.

7.2. Voorts betoogt verzoekende partij dat de kennelijk materiële fout in de bestreden beslissing door haar pas kon worden ontdekt na inzage van het aanvullend administratief dossier. Het gunningsverslag waarvan zij vóór het tussenarrest inzage had was onvolledig, zonder enige detaillering.

Ook was deze versie van het gunningsverslag misleidend aangezien er werd gesteld dat “alle varianten/minprijzen [...] in deze prijs reeds begrepen [zijn]”, terwijl dit voor de offerte van verzoekende partij niet zo was: de minprijs voor optie 10 was niet in haar basisbedrag opgenomen, zoals ook bleek uit de toelichting bij haar offerte. Dit bedrag moest dus niet in mindering worden gebracht.

Het bedrag van de aanpassing die verwerende partij aanbracht aan de offerte van verzoekende partij kon op basis van het gunningsverslag niet aan een concrete optie of variëteit worden gekoppeld. Het bestaan van de materiële fout kon zij dan ook niet vaststellen. Zij kon dit pas na kennisname van

de aanvullende stukken en de concrete wijze waarop zowel voor verzoekende partij als voor tussenkomende partijen het inschrijvingsbedrag was bepaald. Zij verwijst hierbij in het bijzonder naar het stuk van het aanvullend administratief dossier met opschrift ‘bijlage 4: rekenkundig nazicht’. Zij stelt op basis van dit document zelf een rekenblad te hebben opgesteld om na te gaan of de berekeningen in het gunningsverslag juist waren uitgevoerd. Dit is niet het geval en verwerende partij heeft de inschrijvingsprijs van verzoekende partij ten onrechte verhoogd met 57.434,42 euro. Enkel op basis van de ‘bijlage 4’ in het aanvullend administratief dossier kreeg verzoekende partij duidelijkheid over de wijze waarop haar inschrijvingsprijs door verwerende partij werd aangepast en welke materiële fout verwerende partij hierbij had begaan.

Verzoekende partij wijst er voorts op dat op de ‘bijlage 4’ zoals gevoegd bij het aanvullend administratief dossier wordt vermeld: “print-datum: 16/04/2010”. Dit is lang na de bestreden beslissing, die op 5 juni 2007 werd genomen en lang na de andere stukken van het administratief dossier, dat in eerste instantie op 30 november 2007 werd neergelegd. Aldus ontstaat minstens de indruk dat het gedetailleerd rekenkundig nazicht dat na het tussenarrest werd neergelegd werd aangepast in het licht van de procedure voor de Raad van State.

Verzoekende partij besluit:

“Met het tussenarrest nr. 216.546 van 29 november 2011 werd verzoekende partij inzage verleend in het integrale administratief dossier.

Aansluitend en in toepassing van het derde onderdeel van het dispositief van voormeld arrest, heeft verzoekende partij haar eerste middel aangevuld en uitgewerkt aan de hand van gegevens waarvan zij kennis heeft genomen naar aanleiding van de inzage in de stukken van het aanvullend administratief dossier, meer bepaald bijlage 4, getiteld ‘rekenkundig nazicht’. Op basis van deze nieuwe gegevens heeft verzoekende partij het bestaan vastgesteld van een materiële berekeningsfout, door de architect begaan bij het opstellen van het gunningsverslag, dat de materiële motivering vormt voor de bestreden beslissing en dit zowel wat betreft de omvang als de grondslag van de materiële fout.

Het beschikken over deze bijkomende gegevens was noodzakelijk om zowel het bestaan, de omvang (EUR 57.434,42) als de oorzaak van de materiële fout (dus het motiveringsgebrek) vast te stellen”.

7.3. Wat het ondergeschikt tweede onderdeel betreft doet verzoekende partij gelden, inzake het betoog van verwerende partij dat de door de inschrijvers voorgestelde vloeren voor de post 46.31.14.11 niet identiek zijn, dat verwerende partij niet aantoont dat de uiteindelijk geleverde vloer wel degelijk overeenstemt met het vloertype dat in de bestreden beslissing werd gekozen.

Wat betreft de post 34.41.12.11 doet verzoekende partij gelden dat de stelling van verwerende partij dat haar offerte op dit punt onduidelijk was, niet overtuigt. Zij heeft tijdens de onderhandelingsprocedure de architect op dit punt geïnformeerd, een afschrift van een schrijven hierover aan de architect was bij haar verzoekschrift gevoegd.

Beoordeling

8. In zijn tussenarrest nr. 216.546 van 29 november 2011 verleende de Raad van State verzoekende partij inzage in de aanvankelijk door verwerende partij als vertrouwelijk aangemerkte gegevens van het aanvullend administratief dossier zodat zij in het licht hiervan haar middelen kon handhaven, aanpassen of herformuleren. Voorts werd haar de mogelijkheid geboden desgewenst nieuwe middelen te formuleren op grond van de gegevens die haar eerst bekend zijn geworden ingevolge de inzage van het aanvullend administratief dossier.

9. Het eerste onderdeel van het middel heeft betrekking op een vermeende fout in het rekenkundig nazicht van de offerte van verzoekende partij. In haar laatste memorie betoogt verzoekende partij nadrukkelijk dat zij het bestaan, de omvang en de oorzaak van deze “kennelijk materiële fout” pas kon ontdekken na inzage in het stuk ‘bijlage 4: rekenkundig nazicht’ gevoegd bij het aanvullend administratief dossier. Het gunningsverslag gevoegd bij het

administratief dossier waarvan zij inzage had vóór het tussenarrest was volgens verzoekende partij onvolledig.

Het administratief dossier zoals gevoegd bij de memorie van antwoord en *ab initio* zonder beperking ter inzage van verzoekende partij bevat als stuk 47c het gunningsverslag en zijn bijlagen. In haar aanvullende memorie na het tussenarrest verwijst verzoekende partij zelf uitdrukkelijk naar dit stuk, zodat mag worden aangenomen dat zij ermee bekend is. Eén van de bijlagen bij dit exemplaar van het gunningsverslag – overigens eraan vastgehecht met nietjes – is getiteld ‘bijlage 4: rekenkundig nazicht’. Het gaat om hetzelfde stuk als de bij het aanvullend administratief dossier gevoegde ‘bijlage 4’, behalve dan met weglating van de cijfergegevens over de offertes van de overige inschrijvers. Wat betreft de cijfers over de offerte van verzoekende partij zelf zijn beide stukken echter identiek.

De grief die verzoekende partij pas voor het eerst in haar aanvullende memorie na het tussenarrest ontwikkelt inzake de materiële fout in het rekenkundig nazicht heeft enkel betrekking op de offerte van verzoekende partij zelf en verwijst hoogstens zijdelings naar de offerte van tussenkomende partijen. In het betoog wordt enkel gebruik gemaakt van cijfermateriaal uit ‘bijlage 4’ dat betrekking heeft op de offerte van verzoekende partij zelf. Over deze gegevens kon verzoekende partij reeds beschikken na het neerleggen van de memorie van antwoord. Zij had deze grief aldus reeds in haar memorie van wederantwoord in het debat kunnen brengen, wat zij evenwel niet heeft gedaan. Er kan, omwille van het ordelijk verloop van het debat voor de Raad, niet worden aanvaard dat zij deze nieuwe grief pas in de aanvullende memorie te berde brengt. Verzoekende partij toont in dit verband geenszins aan dat de cijfergegevens over de offertes van de overige inschrijvers, waarvan zij na het tussenarrest inzage kreeg, nodig waren ter adstructie van deze grief. De Raad van State ziet op basis van het betoog van verzoekende partij alleszins niet in hoe dit het geval zou zijn.

Het eerste onderdeel van het middel is niet ontvankelijk.

De opmerkingen van verzoekende partij inzake de houding van verwerende partij in het procesverloop en de printdatum van ‘bijlage 4’ in het aanvullend administratief dossier zijn dan ook niet dienstig.

10.1. In het tweede onderdeel van het middel voert verzoekende partij aan dat zij ongelijk werd behandeld ten opzichte van tussenkomende partijen. Voor post 46.31.14.11 toont zij evenwel niet concreet, aan de hand van elementen uit de beide offertes, aan dat de kwestieuze computervloeren identiek zouden zijn.

Verwerende partij weerspreekt deze bewering alleszins ten stelligste, met verwijzing naar de technische gegevens van de beide offertes. In haar laatste memorie beperkt verzoekende partij zich tot de opmerking dat verwerende partij niet aantoont dat de geplaatste vloer wel degelijk de in de bestreden beslissing gekozen vloer is, zonder hierbij de technische argumentatie van verwerende partij te weerleggen.

De grief, die in deze omstandigheden aldus in wezen op een loutere bewering berust, kan dan ook niet worden aanvaard.

10.2. Ook voor post 34.41.12.11 beperkt de grief in de aanvullende memorie zich tot de niet nader gestaafde bewering dat de architect ten onrechte vergat 10.000 euro in mindering te brengen bij de offerte van verzoekende partij.

Voor zover deze grief al *ratione temporis* ontvankelijk zou zijn – verzoekende partij steunt zich ook hier immers enkel op cijfergegevens inzake haar eigen offerte waarover zij reeds eerder beschikking had – dient deze dan ook om dezelfde redenen te worden verworpen. Het betoog in haar laatste memorie inzake de duidelijkheid van haar offerte is ter zake niet dienstig.

11. Het eerste en enige middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkommende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 250 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 februari 2013, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Dierk Verbiest